

عنوان مقاله:

مقایسه ماهوی هوش انسانی با هوش مصنوعی از منظر فلسفه اسلامی با تاکید بر حکمت متعالیه ملاصدرا، راهگشایی در فهم جایگاه عقول برتر

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت معاصر، دوره 13، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

فهیمة شریعتی - گروه معارف اسلامی دانشکده الهیات دانشگاه فردوسی مشهد

محمد رضا اکبرزاده توتونچی - دانشکده مهندسی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

هوشمندی طیفی وسیع دارد که می توان درجات هوشمندی را بر اساس هوشمندی های اولیه و ثانویه تقسیم کرد. بررسی واژه هوش با الفاظ متنوع تقریباً مترادف در حکمت متعالیه از جمله عقل، علم، حکمت و ... نشان می دهد هوشمندی انسان نیز وابسته به هوشمندی بالاتری است بطوریکه کسب علم و فهم معانی و علوم بواسطه فیض رسانی عقل فعال است و در نتیجه ثانوی می باشد. هوش مصنوعی که دستاورد هوشمندی انسان است عملکردهای بسیار دقیقی همچون یادگیری، بهینه سازی، تعمیر پذیر دارد. در هوشمندی ثانوی امکان دارد عملکردهای بسیار قوی به منصف ظهور برسد اما به دلیل واسطه های بیشتر و ضعف در علوم می توان آگاهی یا علم ثانوی را تنها شبیحی از علم دانست چنان که مشاهده می شود در هوش مصنوعی نرم افزار و سخت افزار کاملاً مغایر یکدیگر هستند. با توصیف و تحلیل و قیاس ماشین هوشمند با انسان می توان فاصله آگاهی انسان با آگاهی علل اولی و ورود کثرت و مغایرت در عالم مادی را با عوالم بالاتر بهتر فهمید. اگرچه به نظر می رسد مراتبی از هوشمندی انسان به نحوه عملکرد در زمینه اخلاق و افعال اختیاری باز می گردد اما نظر به درصد قابل اعتنای تأثیرات شرایط بیرونی و یا قبلی بر اعمال اختیاری انسان، تفاوتها میان این دو نوع هوشمندی ثانوی (هوش انسان و هوش مصنوعی) به حد پایین تری نازل می شود. بدون توجه به عواطف، حالات درونی یا علوم حضوری حتی در خصوص اراده نیز تمایز اصیلی در هوشمندی انسان و هوش مصنوعی نمی توان یافت.

کلمات کلیدی:

هوش ، انسان ، هوش مصنوعی ، نفس ، فلسفه اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1608843>

